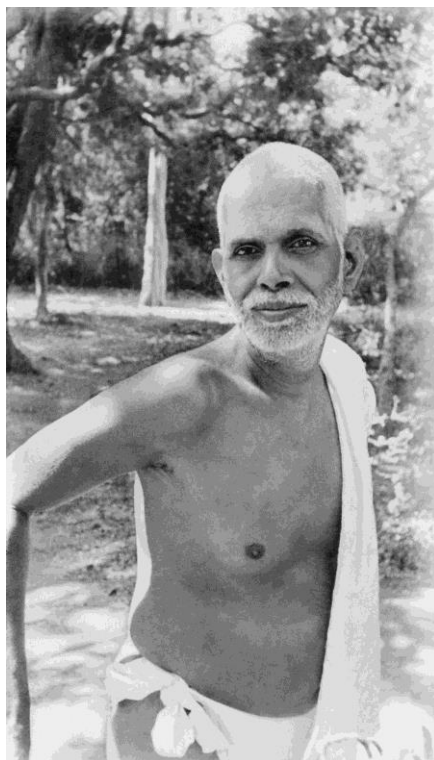

První rozhovor Paula Bruntona s Ramanou Mahárišim

zveřejněno na www.rudolfskarnitzl.cz
(vyšlo v časopise *The Maharshi*, ročník 7, číslo 5)

Bhagaván Šrí Ramana Maháriši

Následující článek byl poprvé zveřejněný v září 1931 v měsíčníku Mír, vydávaném Svámím Omkarem v Šánti ášramu v Ándhrapradéši. Později, v dubnu 1966, byl znovu otištěn v časopise The Mountain Path (vydávaném Šrí Ramanášramem – pozn. překl.).

Text popisuje první návštěvu Paula Bruntona ve Šrí Ramanášramu a jeden z jeho rozhovorů s Mistrem.

Je vhodné podotknout, že návštěva zahraničního novináře v ášramu byla tehdy něčím tak neobvyklým, že se o tom psalo v místním denním tisku.

Bylo půl páté odpoledne. Stoupenci seděli v hale před Mahárišim a mluvili o zprávě, která se objevila v novinách, že p. Brunton a buddhista Bhikšu se chystají navštívit *ášram*. Hodiny odbily pět, když do haly vstoupil muž v evropském obleku, nesoucí talíř cukrovinek,

následovaný buddhistickým mnichem. Návštěvník předložil Mahárišimu sladkosti a poté, když se oba uklonili způsobem obvyklým na východě, posadili se před Mahárišiho na zem. Byli to ti návštěvníci, o kterých stoupenci před chvílí hovořili. Muž v šatech Angličana byl Paul Brunton, londýnský novinář cestující po Indii. Nadšeně se zajímal o duchovní nauky východu a byl přesvědčený, že soudné studium tohoto učení a jeho pochopení by mohlo nesmírně podpořit spolupráci východu a západu. Do Šrí Ramanášramu přicestoval, když již předtím navštívil řadu dalších *ášramů*. Bhikšu, který s ním přišel, byl původem také Angličan. Dříve býval vojenským důstojníkem a tehdy si říkal Svámí Pradžňánanda. Byl zakladatelem anglického *ášramu* v Rangoonu.

Oba návštěvníci, okouzleni Mahárišim, seděli před ním v tichu, kdy by bylo slyšet upadnout špendlík. Ticho přerušil člověk, který návštěvníky přivedl, když je vyzval, ať se zeptají na cokoli, pokud mají zájem. Oba však byli v takovém rozpoložení, že v tichu uplynula další hodina a půl. Paul Brunton pak sdělil účel své návštěvy. Hlasem, naplněným upřímností, řekl, že přijel do Indie za duchovním osvícením. „Nejde jen o mě,“ dodal, „na Západě touží po světle z východu mnoho dalších lidí.“

Maháriši seděl zcela pohroužený do sebe a slovům nevěnoval žádnou pozornost. Jeden z přisedících se návštěvníků zeptal, jestli přijeli na východ, aby porovnávali náboženské systémy. „Ne,“ odpověděl Bhikšu, „to bychom mohli udělat v Evropě a lépe. Chceme najít pravdu. Toužíme po světle. Můžeme pravdu poznat? Je možné dosáhnout osvícení?“ Maháriši stále mlčel, ponořený do sebe. Návštěvníci pak zatoužili po procházce, rozhovor skončil a všichni se rozešli.

Návštěvníci se pak dostavili do haly druhý den ráno a s velkou naléhavostí položili Mahárišimu nějaké otázky. Níže uvedený záznam konverzace vznikl z hrubých poznámek, pořízených v průběhu rozhovoru.

Bhikšu: Při hledání osvícení jsme se hodně nacestovali. Jak lze osvícení získat?

Maháriši: Hlubokým zkoumáním a neotřesitelnou meditací.

Brunton: Na západě medituje mnoho lidí, ale nejeví žádné známky pokroku.

Maháriši: Jak to víte, že nečiní pokrok? Duchovní vývoj není snadno rozeznatelný.

Brunton: Před lety jsem měl určité záblesky blaženosti, ale rok poté jsem je opět ztratil. Minulý rok opět přišly. Proč to tak je?

Maháriši: Ztratil jste je, protože se vaše meditace nestala přirozenou (*sahadža*). Jakmile se meditace stanou zvykem, duchovní blaženosti se dostaví coby běžná zkušenost.

Brunton: Může to být způsobeno tím, že nemám guru?

Maháriši: Ano, ale guru je uvnitř. Tento guru, jenž je uvnitř, je totožný s vaším Já (Self).

Brunton: Jak si uvědomit Boha?

Maháriši: *Vičárou*. Dotazování se sebe sama „Kdo jsem já?“ vede ke zkoumání podstaty vašeho Já.

Bhikšu: Svět je v úpadku. Neustále se zhoršuje – duchovně, mravně, intelektuálně a vůbec ve všech směrech. Může duchovní učitel uchránit svět před chaosem?

Maháriši: Když dobro ustupuje a převládá zlo, Bůh nevyhnutelně obnoví dřívější dobré způsoby. Ale svět není ani příliš dobrý, ani výjimečně špatný. Je směsí obojího. Zde na světě

se čisté (nesmíchané) dobro či smutek nenalezne. Svět stále potřebuje Boha a Bůh vždy přichází.

Bhikšu: Zrodí se Spasitel na východě či na západě?

Mahářiši se nad otázkou zasmál, ale nezodpověděl ji.

Brunton: Ví Mahářiši, jestli nějaký *avatár* (vtělení boží) již existuje ve fyzickém těle?

Mahářiši: Může být.

Brunton: Jaký je nejlepší způsob k dosažení boží přirozenosti?

Mahářiši: Sebezkomání vede k seberealizaci.

Brunton: Je pro duchovní vývoj guru nezbytný?

Mahářiši: Ano.

Brunton: Může guru pomáhat žákovi na cestě?

Mahářiši: Ano.

Brunton: Co musí žák splňovat?

Mahářiši: Musí intenzivně toužit po seberealizaci, být upřímný a čisté mysli.

Brunton: Je nezbytné odevzdat život guruovi?

Mahářiši: Ano, člověk by měl vše odevzdat tomu, kdo rozptyluje temnotu nevědomosti.

Má se vzdát ega, které jej k tomuto světu váže. Pravé odevzdání je vzdání se tělesného vědomí.

Brunton: Můžu guru řídit i světské záležitosti žáka.

Mahářiši: Ano, řídí vše.

Brunton: Může guru předat žákovi nezbytnou duchovní jiskru?

Mahářiši: Guru mu dokáže předat vše, co žák potřebuje. Žák si to ověří zkušeností.

Brunton: Je nutné být s guruem ve fyzickém kontaktu, a pokud ano, tak jak dlouho?

Mahářiši: To záleží na zralosti žáka. Střelný prach se vznítí okamžitě, ale zapálit uhlí chvíli trvá.

Brunton: Je možné kráčet cestou ducha a současně pracovat ve světě?

Mahářiši: Mezi prací a moudrostí není žádný rozpor. Naopak – nezištná práce razí cestu pro sebepoznání.

Brunton: Pokud člověk pracuje, na meditaci mu zbývá jen málo času.

Mahářiši: Jen duchovní začátečníci si potřebují vyhradit pro meditaci zvláštní čas. Pokročilejší se vždy těší blaženosti, ať už pracují, či nikoli. Zatímco jsou ruce ve společnosti, může takový člověk držet svoji hlavu v samotě.

Brunton: Slyšel jste o Meher Babovi?

Mahářiši: Ano.

Bhikšu: Říká, že se během několika málo let stal *avatárem*.

Mahářiši: Každý člověk je nějakým vtělením božím. „Království nebeské je ve vás.“ Ježíš, Mohamed, Buddha, Krišna – všichni jsou ve vás. Když zná člověk Pravdu, vidí všechny ostatní jako manifestace Boha.

Bhikšu: Učiní Mahářiši nějaké prohlášení ohledně Meher Baby?

Mahářiši: Jaké prohlášení? Existence nějakého vnějšího *avatára* je otázkou, kterou se ten, kdo hledá Pravdu, nemusí zabývat.

Bhikšu: Bude svět obnoven do svého neposkvrněného stavu?

Mahářiši: Existují Jedno, které světu vládne a je jeho starostí dohlížet na svět. Ten, kdo svět stvořil, také ví, jak jej řídit.

Bhikšu: Vyvíjí se svět v dnešní době?

Mahářiši: Uděláme-li pokrok my, učiní pokrok i svět. Jaký jste, takový je svět. K čemu je porozumění světu, když chybí porozumění Já (Self)? Vědomosti o světě jsou bez sebepoznání zbytečné. Ponořte se do nitra a tam, najděte skrytý poklad. Otevřete své Srdce a uvidíte svět skrze oči pravého Já. Odhrňte závoje a spatřujte božský majestát vašeho vlastního Já.